

**[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]**

ninger, der kan udredes paa Grundlag af disse Præmier. Alle Erstatninger herudover udredes af Statskassen. Det vil næppe være nødvendigt ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa alle de Detailler, der knytter sig til denne Krigs-Ulykkesforsikringsordning eller paa Forholdet mellem Loven af 1936 og Loven af 25. Juli 1940 om Krigs-Ulykkesforsikring. Det maa vist være tilstrækkeligt at nævne, at med den Ordning, der blev tilvejebragt, er alle danske Søfolk sikret en Erstatning efter de Regler, der findes i Loven af 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende, saa længe de ikke har Beskæftigelse andet Sted end paa dansk Skib. Denne Ordning er stadig gældende og er senest forlænget til Udgangen af September i Aar. Ordningen har indtil Dato medført en Udgift for Statskassen paa ca. 7,6 Mill. Kr.

Naar der nu forelægges Rigsdagen Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til Krigs-Ulykkesforsikringsloven af 1936, skyldes det, at samtlige Organisationer for søfarende og Dansk Dampskibsrederiforening i Begyndelsen af 1943 rettede en Henvendelse til Handelsministeriet om at faa gennemført forskellige Forbedringer, dels med Hensyn til Størrelsen af og Reglerne for Ydelse af Dagpenge, dels med Hensyn til Størrelsen af de Invaliditets- og Dødsersatninger, der ydes i Tilfælde af Krigsulykker.

Hvad først angaar Spørgsmaalet om Dagpenge, skal jeg oplyse, at der ikke i Krigs-Ulykkesforsikringsloven af 1936 findes særlige Regler med Hensyn til Ydelsen af Dagpenge til tilskadekomne Søfolk, idet disse Dagpenge beregnes efter de almindelige Regler i Ulykkesforsikringsloven af 1933, hvorefter de for Tiden ikke kan overstige 7 Kr. 40 Øre pr. Dag og i Almindelighed først kan ydes fra Begyndelsen af den 14de Uge efter Ulykkestilfældets Indtræden. Da Søfolk, der var blevet Invalider som Følge af Krigsbegivenheder, var ret ugunstigt stilled i økonomisk Henseende efter disse Regler, maatte det findes naturligt at søge at raade Bod herpaa, og der blev derfor med Rigsdagens Finansudvalgs Tilslutning gennemført en Ordning, hvorefter Beregningsgrundlaget for Dagpengene ændres saaledes, at man gaar ud fra en Aarsløn paa indtil 6 000 Kr., samtidig med at Dagpengene forhøjes fra  $\frac{3}{5}$  til  $\frac{4}{5}$  af Daglønnen, dog med et Maksimum af 16 Kr. daglig, samt hvorefter Retten til Dagpenge indtræder fra det Tidspunkt, hvor den paagældende ophører med at modtage Hyre eller lignende Ydelse. Denne

Ordning har været bragt i Anvendelse siden 8. August 1943, og det er herudover ikke Hensigten at give Reglerne om Forhøjelse af Dagpenge tilbagevirkende Kraft.

Ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøjelse af Erstatningerne maatte man fra Ministeriets Side i Betragtning af den store Indsats, de søfarende under Krigen havde ydet i det danske Samfunds Interesse, finde det rigtigt at søge de søfarendes Ønsker imødekommet. Ministeriet udarbejdede derfor i Samarbejde med Direktoratet for Ulykkesforsikringen et dertil sigtende Lovforslag, som det var Tanken at forelægge Rigsdagen i Efteraaret 1943. Denne Tanke kunde dog som Følge af Begivenhederne den 29. August 1943 ikke realiseres.

De Grunde, som dengang talte for at gennemføre Forbedringer af de søfarendes Ulykkesforsikringsordning, maa stadig siges at være til Stede, og jeg har derfor i Overensstemmelse med Ønsker, der er fremsat af de søfarendes Organisationer, anset det for magtpaaliggende nu at fremlægge for Rigsdagen et Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til den gældende Ordning, idet jeg mener, at det vil være rigtigt, at Staten giver sin Paaskønnelse af danske Sømænds Indsats i Kampen for Danmarks Frihed og i hele det danske Samfunds Interesse Udtryk bl. a. paa den Maade, at der ved Lovbestemmelser tilskrives dem, der ved Krigsbegivenheder mistede Førligheden, og de Sømandshustruer, som Krigen gjorde til Enker, en rimelig økonomisk Erstatning, saaledes at de forhøjede Erstatninger, der her vil blive Tale om at udrede, ydes for alle Krigs-Ulykkestilfælde, der siden Krigen Begyndelse har ramt vore Søfolk under Tjeneste i dansk Skib. Dette er Lovens Formaal.

Det maa ved dette Lovforslags Gennemførelse være en Forudsætning, at den forøgede Erstatning, der bliver Tale om, dækkes i Henhold til den særlige Ordning, jeg før omtalte, om Statsbidrag til Dækning af Erstatningerne, d. v. s. dækkes af Statskassen. Dette maa ogsaa gælde de Tillægserstatninger, der efter Lovforslaget skal udredes til Personer, hvis Erstatninger allerede tidligere er opgjort, herunder ogsaa de Tillægserstatninger, der vedrører Krigs-Ulykkestilfælde, som er indtruffet i Tidsrummet fra Krigen Begyndelse og indtil den 9. April 1940, i hvilket Tidsrum Ulykkesforsikringen som nævnt finansieredes alene ved Præmiebetaling fra Rederne.

Jeg har ikke tænkt mig ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa En-